

[Arne Larsen.]

meget, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti vil få kræfter til efter valget at gennemføre en sådan udvidelse af det almenyttige og sociale byggeri her i landet. Der skulle også udarbejdes en virkelig gennemarbejdet plan for byggeriet af disse 200.000 lejligheder, og der skulle samtidig gennemføres en forbedret rentesikringsordning, som skulle løbe over 6 år med fuld rentesikring og derefter aftrappes med ca. 1 pct. om året. Det er jo et væsentlig andet forslag end det, regeringen nu har fremsat, hvor rentesikringsordningen skal afløses af en rentelåneordning. Der er en væsentlig forskel i principperne, og det er helt givet, at socialistisk folkeparti vil støtte en forbedret rentesikringsordning efter de retningslinjer, som her er nedfældet, selv om det må betragtes som en nødløsning.

Endvidere gik det socialdemokratiske beslutningsforslag ud på, at der skulle indføres lejerindflydelse i de privatejede ejendomme, og såfremt private ejere ikke overholdt deres forpligtelser, skulle administrationen kunne overtages af kommuner eller sociale boligselskaber. Også dette lyder særdeles fornuftigt. Der skulle gennemføres en konsulentordning for lejere, og også det kan vi give vor tilslutning.

Endvidere siger forslaget, at ejerlejlighedsloven bør skærpes, således at ejerlejligheder kun kan oprettes i nybyggeri. Derudover skulle der gennemføres en skærpelse af kontrollen med udlejning af tomme lejligheder og en skærpelse af kapitalvindingsafgifterne. Også det vil SF tilslutte sig.

Endvidere indeholdes den af socialistisk folkeparti med støtte af socialdemokratiet ved flere lejligheder fremsatte tanke om fri bytteret også i det socialdemokratiske beslutningsforslag, ligesom man som en meget væsentlig ting foreslår bortfald af genudlejningsforhøjelserne, som trådte i kraft 1. januar 1971.

Dette kan man vel sige er det socialdemokratiske boligpolitiske program, og derfor er jeg glad for at høre den socialdemokra-

tiske ordfører, hr. Helge Nielsen, i dag så klart tilkendegive, at det er det, socialdemokratiet vil gå til valg på. Vi håber så, at vi efter valget har en socialdemokratisk boligminister, og så forventer jeg da ganske afgjort alle disse udmærkede tanker, ideer og forslag genfremsat. Jeg vil garantere for, at socialistisk folkeparti med al den styrke, vi måtte have, vil støtte en sådan boligpolitik. I dag vil forslaget jo blive afvist, men forhåbentlig får denne afvisning kun en begrænset virkning, idet vi som sagt håber på et brud med den førte boligpolitik ved det kommende valg.

Angående forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri udtalte jeg på mit partis vegne ved første behandling, at vi ikke kunne medvirke til dets gennemførelse. Især såfremt man opretholdt de i lovforslaget indeholdte bestemmelser om at erstatte den nugældende rentesikringsordning med en rentelåneordning, måtte socialistisk folkeparti vende sig imod dette lovforslag. Trods det at såvel SF som socialdemokratiet klart har tilkendegivet dette allerede ved første behandling, har flertallet fastholdt sit forslag herom, hvorfor jeg endnu en gang må erklære, at disse bestemmelser vil blive gennemført uden socialistisk folkepartis medvirken.

Regeringspartierne har ikke været til at råbe op i dette spørgsmål. Støtten til boligbyggeriet skal tilsyneladende indskrænkes mest muligt, statens udgifter skal nedskæres mest muligt, og lejerne skal allernådigst have lov til at låne af staten i et kort åremål for at nedbringe den alt, alt for høje begyndelsesleje, hvorefter tilbagebetaling skal finde sted og huslejen stige i de kommende år, indtil lånet er tilbagebetalt, hvorefter lejen hviler på et renteniveau på ca. 12 pct. Hele denne „sociale“ boligpolitik vender vi os imod, og vi håber, at vælgerne snart vil bryde med den, således at vi kan få en lov om boligbyggeri med helt andre finansieringsvilkår end dem, vi har i dag. Men vores boligpolitik i dag hviler jo på det boligforlig, som blev indgået i 1958 mellem